

Kányádi Sándor Napsugár-hívogató

Tavasztó, nyárelő,
meggyet érlelő,
mézillatú napsugár,
bújj elő!

Tavasztó, nyárelő,
mézet pergető,
búzasárga napsugár,
bújj elő!

Tavasztó, nyárelő,
búzat érlelő,
barna bőrű napsugár,
bújj elő!

Tavasztó, nyárelő,
bőrünk perzselő,
júniusi napsugár,
bújj elő!

A diakónusi szolgálatba!

Örömmel ült a gyulafehérvári főegyházmegye és a Szent István királyról nevezett erdélyi ferences rendtartomány 2014. június 28-án, szombaton, amikor Exc. és Ft. Dr. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek az egyházi rend első fokozatába részesített, diakónussá szentelt hat akolitust a Gyulafehérvári Székesegyházban: a székelyudvarhelyi Benedek Róbert-Károlyt, a búzásbesenyői Lőrincz Barnabást, a csíkelnei Obermájer Ervin-Istvánt, a gyergyóremetei Portik Lukács Lóránd ferences testvért, a ditrói Simon Imrét és a szentelendők sorában Isten kegyelméből hatodikként én állhattam ott.

Mi áldozópapságra készülő növendékek az öt szemináriumban eltöltött és egy gyakorlati pasztorális év után részesültünk a diakónusszentelésben, a szerepesség szentségében. Ezzel átadva életünket Istennek, elindultunk a Neki végleg elkötelezett élet útján. A diakónusszentelési szentmise keretében az evangélium után kezdődött a szentelés szertartása. Miután a Pápevelő Intézet rektora bemutatott bennünket, jelölteket, a szentelő püspöknek, a főpásztor homíliában buzdított minket és a jelenlevő híveket. Ezután letettük ünnepélyesen ígéreteinket, vállalva e szolgálattal járó kötelezettségeket. Az igehirdetést, a rendszeres imát, az Egyház imáját, a zsolozsmát, valamint a papi nőtleniséget, azaz a cölibátust. Ezután pedig egyenként a főpásztor elé járultunk, összetett kezünket az ő

kezébe helyezve engedelmisséget ígértünk neki és utódainak.

A Mindenszentek litániája követte az eddigi előkészületeket, amely alatt mi, szentelendők, leborultunk a földre, a jelenlevők pedig imádkoztak. A földre borulással mintegy kifejeztük annak tudatát, hogy Isten minden erőnket meghaladó szolgálatra hívott meg bennünket. Ugyanakkor ez a teljes önátadás kifejezője. Ezt követte a tulajdonképpeni szentelés: a kézzrátétel és a felszentelő ima. Miután a főpásztor elé térdeltünk, ő két kezét fejünkre téve csendben imádkozott. A jelenlevő hívek is csendben imádkoztak értünk, hálát adva az Úrnak, hogy nem hagyja aratását munkások nélkül, valamint kérték ránk az Ő kegyelmét. Ezután a szentelő püspök elimádkozta a felszentelő imát.

A szentelést beöltözés követte, amikor az újonnan szenteltek beöltöztünk plébánosaink segítségével a szerepesség liturgikus öltözékbe, a keresztben viselt stólába és dalmatikába. Ezt követően átvettük a főpásztortól az evangéliumos könyvet, hiszen a diakónus egyik legfőbb feladata az evangélium hirdetése. Végül a püspök és a jelenlevő diakónusok békecsókot váltottak velünk, újonnan szenteltekkel, kifejezve köszöntésüket és befogadásukat a diakónusi közösségbe. A szertartás befejeztével folytatódott a szentmise az eukarisztia liturgiájával, amelyben hálát és köszönetet mondtunk a meghívásért és kértük, hogy adjon erőt és kitartást a most kezdődő szolgálathoz.

folytatás az 5. oldalon

KIVONAT

a 2014. június 26-i tanács gyűlés jegyzőkönyvéből
Györgylőrincz Csaba, a gyűlést vezető elnök, ismerteti a napirend-tervezetet az alábbiak szerint:

- 1.) Határozatjavaslat a 2014-es évi költségvetés módosításának jóváhagyására vonatkozóan,
- 2.) Kérések és más problémák megvitatása és jóváhagyása.

A jelenlevő 9 testületi tag elfogadta a napirend-tervezetet.

A 2014-es évi költségvetés módosítására vonatkozó előterjesztést részletesen ismertette a polgármester és rámutatott, hogy miért van szükség a költségvetés módosításra. A 322-es kiírás szerinti pályázat keretén belül a DC 29-es (Kirulyi) községi út javításánál a tavalyi természeti katasztrófa (árvíz) miatt plusz munkálatokat kell elvégezni, amelyek nem voltak benne a pályázatban és pontosított, hogy az útszakasz mely részein szükséges elvégezni a fenti munkálatokat. A munkálatok értékének a kifizetésére banki kölcsönt kellett igényelni. A kölcsön utolsó részletét a bank most hagyta jóvá és utalta át, ezzel az összeggel módosítani kell a költségvetést bevételi és kiadási részen is. A munkálat támfal építését és az árvíz során megrongálódott támfal kijavítását foglalja magában, amely értéke 280.000 lej plusz ÁFA, összesen 350.000 lej, amely összeggel módosítani kell a költségvetést.

A határozatjavaslatot a jelenlevő testületi tagok egyöntetű szavazattal jóváhagyták.

A második napirend keretén belül ismertették a Kriszti Prodimex. Kft. kérését, amelyben kéri az Újnegyedben levő üzletnél az esőzések miatt kialakult helyzet megoldásában a segítséget.

A következő javaslatok hangzottak el:

- A két szomszédos telek között ki kellene alakítani a vízvezető sáncot, vagy a meglévő levezető átérésbe kellene belevezetni a vizet, miután a helyszínen mérések elvégzésével megállapítják, hogy lefolyik-e a víz.

A javaslatok megvitatása után a jelenlevők azt a döntést hozták, hogy helyszínen megnézve és a szomszéd területek tulajdonosaival megbeszélve, meg kell oldani a víz levezetését.

A polgármester az alábbiakat ismertette:

- Az előző gyűlésen felvetődött a kultúrotthon hang és fénytechnikai felszerelésének működésbe helyezése. Ezzel kapcsolatosan a Székelyudvarhelyi Művelődési Ház szakemberét megkerestük, hogy véleményt kérjünk. A szakember a helyszínen javaslatokat tett és már el is kezdődött a munkálat, egy-két hónap alatt meg lehet oldani.
- A mocsármezei útnál a javítás folytatására várjuk a Fejlesztési Minisztérium mihamarabbi válaszát.
- A szelterszi út javítása be van fejezve.
- A nemrégiben letett szociális pályázatunk elbírálásra vár. (Ez a pályázat a már működő Órangyal

program kibővítését célozta meg.)

- Az iskola felújítási munkálatait magába foglaló pályázatunk az utolsó fázisban van, mely gyakorlatilag a terepellenőrzést foglalja magában.

- A Kákvirág egyesület is sikeresen pályázott a LEADER program keretén belül székelyruhák és hangszerek vásárlására, ugyanakkor az egyház is sikeresen pályázott a Megyei Tanács által kiírt egyházak támogatása című program keretén belül

Más téma nem lévén, a gyűlést a soros elnök bezárja.

Gyűlést vezető elnök,
Györgylőrincz Csaba

Jegyző,
Miklós Ida

Amit a székely zászlóról tudni kell

A napokban kialakult székely zászlós botrányt a legtöbb ember figyelemmel követi, ám sokat tanulhatunk még a zászlóról és a rajta levő ősi szimbólumokról.

Mihály János történésszel, a Hargita Megyei Hagyományörzési Forrásközpont munkatársával, a Székely Címer-, Pecsét- és Zászlótörténeti Munkacsoport koordinátorával beszélgettünk a székely zászlóról.

- Milyen zászlóik, szimbólumaik voltak korábban a székelységnek?

A székelységnek, mint olyan népnek, akinek a legfőbb kötelessége a katonáskodás volt, ha azt állítom, hogy a legrégebb időktől kezdve voltak hadijelvényei, különböző színű zászló, akkor több mint bizonyos, hogy nem járok távol a valóságtól. De, hogy ezek milyen alakúak, színűek voltak, s a szövetükön, vagy a zászlók rúdjaiknak csúcsán ott volt-e az "ősi"-nek vélt Nap és a Hold, tárgyi és írott források hiányában kellően el nem dönthető. Témánkra vonatkozóan közvetett adataink csak a XV. századtól adóttak. Ettől kezdve templomaink (Bögöz, Székelydálya, Székelyderzs, Csíkmenáság, Csobotfalva) freskóin, zárókövein, gyámkövein, gótikus berendezésein viszont ott látjuk azt a címet, amelyet a szakirodalom a régi székely címerként tart számon. Ez nem volt más, mint egy vörös mezejű pajzs, amelyben egy felhőből kinyúló páncélos kar aranykoronát, szívet és levágott medvefőt átszűrő tört vagy kardot tart. A medvefőt növekvő holdsarló és hatágú aranycsillag vette közre. A régi íróink által ránk hagyományozott legendás történet szerint a Napot és a Holdat a székelyek Zsigmond (1368 - 1437) magyar királytól nyerték címerül 1437-ben, hálából azért, mert úgy nappal, mint éjszaka egyaránt hűségesen teljesítették katonai kötelességüket, úgy belső mint külső ellenességgel szemben. Ez a mendemonda ízű történet azonban sántít, ugyanis a fennmaradt régi székely címeres emlékeink a XV. század második feléből, vagy pedig a XVI. század első évtizedeiből származnak. Sőt a régi székely címer szimbólumait látjuk viszont még egy 1601-ben lefestett székely hadizászlón is. Ugyanakkor meg kell emlétenünk, hogy a régi székely címerrel párhuzamosan a késő gótikus templomainkban (Csíkrákos, Csíkszentmihály) a holdsarlót és váltakozó sugarú csillagot ábrázoló vörös mezejű címerek is felbukkannak. Az udvarhelyszéki Bögöz templomának egyik zárókövén hatszögű pajzsra

folytatás a 3. oldalon

folytatás a 2. oldalról

véselt sugaras naparc látható, míg ugyanott egy pajzsdíszes zárókövön holdsarlót láthatunk, kétoldalt egy-egy nyolcágú csillaggal. Ezek a szimbólumok visszaköszönnek a székelyek által használt hadizászlókon is. Az erdélyi címerleveleken is találkozunk velük. A XVI - XVII. század folyamán pedig az égszínkép mezőbe helyezett sugaras naparc és az ezüst félhold beépült az Erdélyi Fejedelemség címerébe. Mai tudásunk szerint legelőször Báthori Kristóf 1580-ban készült ólom emlékérmének hátlapján jelenik meg először a sugárzó naparc és a megszemélyesített félhold, Erdély címerének alkotóelemeként. Az 1659. május 28-án tartott szászsebesi országgyűlésen törvényileg ki is mondják, hogy a székely nemzet pecsétjén "légyen egy félhold és nap." Később, a XVIII. században ezek a szimbólumok megjelentek a székely székek címereiben is, de alkotóelemei lettek 1765-ben, Mária Terézia által nagyfejedelemségi rangra emelt, Erdély címerének is.

- A székelység körében mikor terjedt el a magyar trikolór, ezek mellett továbbra is használatban maradtak az ősi szimbólumok?

Köztudott, hogy a magyar zászló színei, a piros-fehérvörös, a magyar címerből származnak. E három szín (trikolór), a magyar nemzet színeiként értelmezve, szalagon és zászlón jó pár évtizeddel az 1876. évi vármegyerendezés előtt, már a reformkorban megjelent a Székelyföldön. Pl. piros-fehérvörös zászlót varrattak, a régi elrongyolódott zászló helyett 1836-ban Udvarhelyszéknek, amelynek előlapjára a szék címere került, míg a hátlapján az anyaország és az Erdélyi Nagyfejedelemség összefordított címerét hímezték. A nemzeti trikolór azonban 1848 - 1849-ben vert gyökeret véglegesen a székelység körében, amikor az a rendi, kiváltságos státusát feladva egybeforrt a politikai magyar nemzettel. Ennek külső megnyilvánulási formája volt a kokárdaviselés, a háromszínű zászlók kitűzése a középületekre, stb., vagyis a nemzeti színekhez való rendíthetetlen ragaszkodás. Sepsiszentgyörgy forradalmi lobogója is háromszínű volt, amelynek közepét Magyarország koronás címere díszítette. A zászlóra azonban rákerültek Háromszék jelképei is: a sugaras Nap, a három csillag és a Hold. Ugyanakkor a helyi közigazgatásban, széki, községi szinten továbbra is helyet kaptak a székely szimbólumok. A székelyföldi községek jelentős része pontosan ebben az időszakban, 1846-1848 között kezdett címeres pecsétet használni, de vannak olyanok is, amelyek csak 1850 után térnek át az intézményi pecséthasználatra. A lényeg az, hogy az egész Székelyföldön a községi címeres pecsét mintázata hasonló volt: a pecsétmezőben, legtöbbször a napot és a félholdat látjuk viszont. A vármegyékké alakult székely székek továbbra is régi címereiket viselték pecsétjeiken és zászlóikon. Pl. Csík vármegye 1896-ban készített zászlója kék-vörös színű volt, nehézselyemből varrták, gazdag aranyrojtózással. Egyik lapjára az ország, a másikra a vármegye Máriás címerét hímezték a csiki lányok. Udvarhely vármegye 1906-ban használt zászlaja arannyal és kézzel vágott selyemzászló volt. Mindkét lapján a vármegye címere volt látható.

- Mit kell tudnunk a mai székely zászlóról?

A mai székely zászló "karrierje" 2004-ben kezdődött. Az előzményekhez hozzátartozik, hogy már a Székely Nem-

zeti Tanács megalakulásakor (2003) javasolta Borsos Géza, az SZNT Állandó Bizottságának alelnöke, hogy meg kellene alkotni a szervezet jelképeit. A munkával Pécsi L. Dániel magyarországi jelképművészt bízták meg. Ugyanakkor 2004. január első felében, néhai Kónya Ádám, a Székely Nemzeti Múzeum volt igazgatója is letett egy címer-, zászló- és lobogó tervezetet. Végül is 2004. január 17-én, Sepsiszentgyörgyön saját jelképeként az SZNT a Kónya-féle címer- és zászlótervet szavazta meg. Ettől a naptól kezdve az SZNT címere égszínkép háromszögű pajzs, mezejében jobbról nyolcágú aranycsillag, balról növekvő ezüst holdsarló. Itt jegyezzük meg, hogy a Kónya vázlatán szereplő leírás szerint a nyolcágú csillag az SZNT mai széki területi leosztását jelképezi (Udvarhelyszék, Maroszsék, Csíksék, Gyergyószék, Sepsiszek, Kézdiszek, Orbaiszek, Bardoc-Miklósvarsék), az ezüst, növekvő félhold pedig a székelység "kiteljesedő jogait". Az SZNT által elfogadott aranysávos égszínkép zászló színei is a székely címer színeiből származnak, de nemcsak. Ugyanis a székely hadizászlók között többet is találunk, amelyek a mai székely zászló tervezőjét megihlették. Ezek közé tartozik Székely Mózes, e kiváló székely katonamester (aki 1603-ban egy rövid ideig Erdély trónját is bírta) kék-fehérvörös színű monogramos lovassági zászlója, valamint egy hozzá hasonló gyalogsági zászló, amely három egyenlő szélességű, kék-fehérvörös vízszintes sávból áll. A fehér sávon székely jelképek, két nyolcágú arany csillag, arany félhold láthatók. Két nyolcágú arany csillag és két (egy fogó és egy növekvő) félhold volt az előbb említett hadvezér kardot tartó oroslánokkal ékesített saját címerében is.

Visszatérve a mai székely zászlóhoz, ajánlom a zászlókészítők figyelmébe a következőket: a székely zászló, amelyet a Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlés Székelyudvarhelyen 2009. szeptember 5-én az egész Székelyföld jelképeként fogadott el, méreteit illetően, értesüleim szerint 2:3 arányú, akárcsak a magyar hivatalos polgári zászló. Három vízszintes sávból áll, és pedig két egyenlő szélességű égszínkép sávból, valamint egy keskenyebb arany sávból, amelynek szélessége az égszínkép sávok egyikének pontosan a fele.

A zászlólap bal oldali felső negyedében az SZNT jelképeit, az arany nyolcágú csillagot és a növekvő ezüst félholdat helyezték.

- A fentiekből úgy tűnik, hogy a tervező alapos munkát végzett, a zászló körül mégis sok a vita. Miért?

Eltekintve a napokban kirobbant politikai vitáktól, röviden elmondanám, alighogy Kónya Ádám terve alapján megvarrt székely zászlók lobogni kezdtek, úgy a laikusok, mint egyes szakértők azt kritikával illették, mert véleményük szerint olyan jelképeket és színkombinációt tartalmaz, amelyek ilyen formában és ilyen "együttesben" nem szerepeltek még sem székely, sem más zászlókon. Mások azt vitatták és vitatják manapság is, hogy a székelységnek egyáltalán volt-e egységesen használt, saját közösségét szimbolizáló zászlója, s az piros-fekete vagy kék-arany színű volt-e?

A meddő vitákon túllépve Hargita Megye Tanácsának el-

folytatás a 4. oldalon

folytatás a 3. oldalról

nőke Borboly Csaba kezdeményezésére létrejött szakemberekből a Székely Címer-, Pecsét- és Zászlótörténeti Munkacsoport, amely céljával a vitatott kérdések tisztázását tűzte ki. A 2009 őszén alakult és ma is tevékenykedő munkacsoport is megerősítette, amit egyébként már korábban is tudtunk, hogy a piros-fekete zászlónak nincsen történelmi "előképe", és azt is, hogy a mai székely zászló XVII. század elején használt hadizászlók mintájára készült, s színei a fejedelemségkori székely címer színeiből, azaz mázaiból (égszínkék pajzs, benne az arany Nap és az ezüst félhold) származnak. A laikusok részéről vitatott ugyanakkor, hogy a székelyek a napot vagy csillagot ábrázoltak zászlaikon, címerükben és pecsétjeiken. Mint már említettem, 1659-ben törvényileg ki is mondják az országgyűlésen, hogy a székelység pecsétjén "légyen egy félhold és nap." Ennek ismeretében azt is sokan kifogásolják, hogy nem a Nap, hanem egy olyan csillag van a 2004-es zászlón, amely nem is a nyolcágú heraldikai csillagra, hanem a székely szöttesek motívumvilágára emlékeztet inkább. A csillagnak pedig nem két sarkán, hanem egy sarkán kellene állnia stb. Mások azt hangoztatják, hogy stilizált ábrázolású napról (ún. "napszallagról") van szó. A heraldikai napot viszont a címereken és a zászlókon sugaras korongként ábrázolják, s általában nyolc egyenes és nyolc lángszerű sugara van. Egy azonban bizonyos, az SZNT Kónya Ádám terveit határozatlanul fogadta el. Ezért rajtuk áll, hogy a szakemberek által jelzett észrevételeket, a címeren és a zászlón újrag módosítják-e, vagy megmaradnak változtatások nélkül az eredeti Kónya-féle tervnél. A magam részéről a szakemberek által kifogástalan zászló megalkotását tartanám üdvösnek.

Egyet azonban senki sem vitat, és pedig azt, hogy a zászló évek során az SZNT-nek köszönhetően székely autonómiaöregkés szimbólumává vált, s miután Hargita Megye Tanácsa 2009. november 6-án a megye hivatalos zászlajának is elfogadta, törvényességét biztosítandó, ott loboghatott, nemcsak a megyeháza tetején, hanem minden középület homlokzatán is, anélkül, hogy az valakit zavart volna. Reménykedjünk, hogy napjaink történései ellenére, ez továbbra is így marad!

Antalfi József

Székely zászló a Magyar Parlamenten.

Keresik a kivitelezőt a 132-es út felújításának befejezésére

Már harmadszorra írt ki közbeszerzési pályázatot Hargita Megye Tanácsa a 132-es jelzésű, Szentegyháza-Brassó megye határa közti megyei út felújításának befejezésére. Az európai uniós pályázattal megvalósuló beruházás kapcsán Borboly Csaba megyeelnök válaszolt kérdéseinkre.

- A Szentegyháza és Brassó határa közötti 132-es megyei út felújítása elhúzódik. Mi ennek az oka?

- Számos oka van ennek, eléggé kellemetlen helyzetek alakultak ki, amelyek hátráltatják a munkálatokat, ugyanis miután Hargita Megye Tanácsa elfogadta a felújítási tervet, a kivitelezési munkálatokat megnyerő cég csődbe jutott, amellyel így a szerződést fel kellett bontani. A fennmaradt munkálatokat újra meghirdettük, viszont két alkalommal is óvást tettek le. Ehhez társult még az a tény, hogy miután ennyi idő eltelt, szükségessé vált a tervek aktualizálása. A megyei tanács az aktualizált tervet ez év márciusában elfogadta.

- Mi történt ezután?

- Az elmaradt munkálatokra kétszer is meghirdettük a versenytárgyalást, de sajnos nem akadt a követelményeknek megfelelő jelentkező, így harmadszor is meg kell hirdetnünk. Remélem, ez a közbeszerzési eljárás most már eredménnyel jár, és be tudjuk fejezni a 132-es út felújítását.

- Mindez nem veszélyezteti az európai uniós finanszírozást? Hiszen pályázatról van szó, konkrét határidőkkel, a költségek szigorú ellenőrzésével.

- Sikerült megegyezni a finanszírozóval, mert ugyebár rajtunk kívüli okok miatt késik a beruházás, így a projekt befejezésének újabb határideje 2015. április 27. Így mindenkit megkérek, hogy legyen még egy kis türelemmel, mert dolgozunk rajta, és a kialakult kellemetlen helyzet ellenére azon vagyunk, hogy megoldjuk a közeljövőben.

- Milyen munkálatok vannak még hátra?

- Hátravan még kilenc híd felújítása, egyes szakaszokon aszfaltozás, kopóréteg elkészítése, festés, védőkorlátok felszerelése, járdák, vízelvezető árkok kialakítása, letérők elkészítése mellékutakra, támfalak építése. Ezekre a munkálatokra keressük a megfelelő kivitelezőt, a becsült értéke 14 millió lej. A teljes projekt összértéke több mint 40 millió lej. Bízom benne, hogy ezúttal a közbeszerzés sikeres lesz, és hamarosan nekifoghatunk a munkálatoknak.

Benedek-Székedy Sándor

folytatás az 1. oldalról

A köszönet és a hála érzése volt bennem a szentelés napján és van ma is elsősorban az az Isten iránt, aki meghívott az ő szolgálatára. Isten után nagy hálával és köszönettel tartozom mindazoknak, akik velem együtt ünnepeltek, imádkoztak: a családomnak, a plébános úrnak, rokonoknak, jó barátoknak, szellemi, lelki és anyagi támogatóknak. Lassan már egy évtizednyi időt töltöttem el Gyulafehérváron a tanulmányoknak szentelve az időt. Az eltelt idő minden egyes percéért hálás vagyok a Jóistennek. A kisebb-nagyobb kihívások ellenére a Fehérváron eltöltött éveket hasznosnak mondhatom és öröm van bennem, ha erre gondolok. Az eltelt idő alatt rengeteg információt megismertem a teológia sok ágazatából, de az is világossá vált, hogy kimerítőleg nem lehet mindent elsjátítani még ebben a hosszú időszakban sem. Hálás vagyok azokért az emberekért, akiket ott megismerhettem, és akik által emberségemben sokat növekedtem.

Zárógondolatként említem meg, hogy diakónusszentelése napján a meghittség élményét tapasztaltam meg. Ez egyaránt érvényes a Jóistenhez való közeledésemre és az emberek által kapott bizalmi légkörre. Az összetartozás és az egység mély tapasztalatát jelentette az, amikor a székesegyházban együtt imádkoztunk és ünnepeltünk. Ekkor éreztem a legmélyebben, hogy a papság, és a papság felé vezető út közös ügy. Együtt örülni és együtt sírni, ahogyan Szent Pál többször is figyelmeztet. Ennek a tapasztalatnak a megtartó és bátorító erejét hoztam haza magammal. Megköszönöm mindenkinek az imáját, áldozatát és kérem, hogy továbbra is imádkozzanak értem, hogy ezt a jót, amit Isten elkezdett bennem tegye teljessé és egy év múlva az áldozópapság szentségében is részesülhessek, mert az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába!

Tódor Attila, diakónus

Kirándulás Tusnádra

Kirándulni mentünk Tusnádra, június 18-án, egy szerdai napon, az egész III. osztállyal együtt. Egy 50 személyes busz kellett a szállításunkra. Még a buszmegállóban is mindenki azon morfondírozott, hogy minden olyan lesz-e, mint amilyenre számítottak. Az úti célunk a tusnádi uszoda volt.

Az uszodán kívül elmentünk a csíksomlyói templomhoz, ahol sokat imádkoztunk. A "rézangyalos" templomot is megnéztük. Majd meglátogattuk a Mikó-vár múzeumot, ahol sok érdekes dolog volt, és a bemutató végén beöltöztünk testőrnek.

Megnéztük a Szent-Anna tavat, amit félig megkerültünk. Utána elmentünk a Csukás-tóhoz, ahol csoportképet is készítettünk. A Csukás-tó mellett volt az uszoda.

Nekem minden program tetszett. Remélem mások is

Mag Eszter, III. B osztály

Középajta, 2014. június 5.

Tisztelt Kiáltóim!

Leveleim a lövétei élményekről kiragadnak a szürke hétköznapokból és odaröpitenek hozzátok. Ez havonta három napot jelent. 1. A sokból kiválasztom és forgatgatom, formálgatom. 2. Felöltöztetem lövétei ünneplőbe. 3. Leülök és írogatom. Meg-megszakítom, de estére elkészül.

Higgyétek el, hogy ezek a kirándulások nagyon kellemes lelki táplálékaim.

Ha más sajtótermékből olvasok Lövétéről, az is simogat. Itt egy példa a Háromszék napilapból: 1926. június 21-én Ferencz József lövétei nyudgíjas tanítót a Bene Merenti pápai aranyéremmel tüntetik ki. Anynyian gyűltek össze, hogy a legnagyobb terem is szűk lett volna. Így a lakosság a tágas plébánia udvarán gyűlt össze, mit zsúfolásig megtöltött. Kiss János esperes méltatja az ünnepelt 42 éves közéleti (kántor is volt) munkásságát.....

Elcsodálkozom! Pápai aranyérem falusi tanítónak! Szinte hihetetlen.

Hivatásbeli elődeink nagyon lelkiismeretesen tették a kötelességüket. Igen ám, de a megbecsülésükről is gondoskodtak.

Tisztelettel, Simon Áron

Az idei gyermeknap az óvodában

Idén is, mint minden évben nagy várakozás előzte meg a gyermeknapot.

Szokva vannak mára a gyerekek, hogy ilyenkor meglepetések várnak rájuk.

Nem maradt el az idén sem az Andrea néni fagyija és más meglepetései a Tálásban, és az óvodában is különlegesebb nap várt rájuk. Bár az időjárás nem kedvezett a beígért Gerökertnek, de azért volt lufizás, játékkészítés különböző tehnikákkal, versenyek a mászókan, stb.

Egyszóval ez a gyereknap is csodanappá változott. Köszönet mindazoknak, akik azzá tették!

Ladó Herta

Kedves Iskolánk, Tanáraink, Iskolatársaink! Drága Szüleink!

Várva várt, mégis nehéz nap számunkra a mai. Néhány évvel ezelőtt még irigykedve néztük idősebb diáktársainkat ballagásukon. Akkor még nem gondoltunk arra, hogy ez a nap egyszer számunkra is eljön. Nem gondoltunk arra, hogy egyszer mi is itt ülünk kísért szemekkel, ennek az ünnepnek a középpontjában. S akkor még arra sem gondoltunk, hogy ezen a napon lezárul életünk egy szakasza.

Nagyon vártuk, s csak az utolsó napokban éreztük át igazán, hogy mennyire biztonságban voltunk itt. Ismertük tanáraink szokásait, iskolánk rendjét, tudtuk, kihez fordulhatunk segítségért, mit hol találhatunk, kiből bízhatunk. Otthon voltunk. A mai nap döbbenet igazán minket rá arra, hogy itt az idő: mennünk kell.

Ma búcsúznunk kell tanárainktól, társainktól, iskolánk falaitól. Most, hogy végigjártuk a virággal feldíszített tantermet sok-sok kedves emlék jutott eszünkbe. Nyolc évvel ezelőtt mint kis óvodásokból lett iskolások nagy izgalommal léptük át az iskola kapuit. De a tanító néni féltő szeretettel fogta meg kezünket, s segítségével elsajátítottuk a betűvetés tudományát, az olvasás titkát és bevezetett a számok rejtelmeibe is.

Aztán nemsokára felsősök lettünk. Új tanárokkal, új

környezettel, új osztálytársakkal ismerkedtünk meg. Tudásunk gyarapodott, mi növekedtünk: mások lettek a gondjaink, mások a céljaink. S az idő csak egyre múlt ...

Most itt állunk, ballagó nyolcadikosokként. Az együtt eltöltött hosszú évek emlékei kavarnak bennünk. A versenyek erőpróbái, a kirándulások, táborozások vidám pillanatai, a játékok izgalmi. A feleletek, dolgozatok szívdobogtató próbatételei. Megannyi vidám és szomorú emlék.

Búcsúzunk Tanárainktól! Köszönjük, hogy nyolc évig tanítottak, neveltek bennünket! Köszönjük a szeretetüket, türelmüket, önzetlenségüket! Köszönjük, hogy elnézőek voltak csínytevéseinkért!

Búcsúzunk tőletek kedves diáktársaink! Köszönjük az együtt töltött éveket! Köszönjük azt a sok-sok kedves emléket, mely diákéveinket színesítette: vidámmá, gazdaggá, feledhetetlenné tette!

Köszönjük a hetedikeseeknek, hogy a mai napra ünnepi díszbe öltöztették iskolánkat!

Visszatérünk még hozzátok egy-egy kedves, meghitt beszélgetésre!

Drága Szüleink!

Köszönjük, hogy felneveltetek bennünket! Köszönjük, hogy tanítottatok! Köszönjük a mindennapi tördést! Ígérjük, hogy igyekszünk helytállni a középiskolában is, s megtalálni helyünket a nagyvilágban!

DIÁKOLDAL

Őrzők a végeken

Ismét nyertem az "Őrzők a végeken" című pályázaton.

Még a tavaly decemberben elküldte a tanító néni, András Szilvia, a versemet, hogy hátha sikerül újból bejutni a legjobbak közé, mint egy évvel ezelőtt. Csak vártam, már azt hittem, hogy nem nyertem. De egy reggel elújságotla a tanító néni, hogy sikerült. Annyira boldog voltam, nem akartam elhinni. 2014. június 3-án elmentünk a szüleimmel és a tanító nénivel együtt Csíkszeredába, a díjátadóra. Nagyon jó idő volt, azt gondoltam, biztos, hogy nem fog eső esni, mint tavaly. A legjobb 86 pályázó versét, meséjét kinyomtatták és egy könyvet adtak ki ezekből.

Beszámoló a vásárhelyi kirándulásról

Június 24-én, kedden került sor arra a közös kirándulásra, amelynek költségeit az Áldás Népeesség Társaság és a Napsugár-Szivárvány Kiadó által meghirdetett pályázat díjából fedeztük. A nagycsoportos gyerekek részére tervezett kirándulás célja az állatkerti séta, és nyár lévén, egy közös fürdőzés volt. A gyerekek mellé szüleik is csatlakozhattak.

Az indulás reggel 7 órakor volt. Az időjárás nem ígérkezett ideálisnak, a kezdeti napsütésés időt a délelőtti órákban komoly zivatarok váltották fel. Úgy tűnt, hogy a fürdőzés, de még az állatkerti séta is füstbe ment terv marad. Ám útközben kiderült, hogy a vásárhelyi Vikend telepen van fedett uszoda is, ahová szívesen beengednek 50 személyt, és az árak is elfogadhatóak.

Megérkezésünk után, mivel az eső is szünni látszott, először látogatást tettünk az állatkertbe, ahol rengeteg látnivalóban volt részük a gyerekeknek. Sok állatot megcsodálhattak, köztük majmokat, kígyókat, teknősöket, pónilovakat, medvéket, farkasokat, hiúzokat, stb. A legnagyobb élményt talán az indiai elefánt okozta, aki játékos tevékenységével kápráztatta el a gyerekeket. Sétánk során mindvégig hallani véltük az oroszlánok üvöltését, akiket sajnos nem tudtak meg nézni a gyerekek, mert a rossz idő miatt bezárva voltak. De legalább hangjukkal ők is hozzájárultak ahhoz, hogy hangulatosabbá váljon az állatkerti kirándulás.

Ezután ellátogattunk arra a Vikend telepre, amely sokunknak egy igen értékes kikapcsolódás helyszíne lehet a közeljövőben is. Strandjaival, sportpályáival remek lehetőséget nyújthat a nyaralni vágyóknak. Az időjárás miatt mi a fedett uszodát használtuk pancsolgatásra. A gyerekek szüleikkel együtt mentek bele a számukra megfelelő mélységű vízbe. Az itt eltöltött

Alig vártam, hogy megkaphassam ezt a könyvet, amelyben benne van az én versem is. Miután kiléptem a teremből az eső eleredt, ez nagyon meglepett. Ugyanolyan volt, mint tavaly.

Mindenkit biztatok, hogy írjon. Örülök, hogy ismét eljuthattam idáig ezzel a versel:

Tél

Itt a tél,
Jaj, de jó!
Surran a szánkó,
Szuper jó!

Korcsolya csúszik,
A jég meg szikrázik.
A sí jajgat,
A gyerek kacag.

A téli táj csillog,
A csizma meg kopog.
A vénasszony locsog,
A fagy recseg-ropog.

A víz nem csobog,
Az éjjel befagyott.
A kerítés vacog,
A Mikulás boldog.

Márton Fanni, IV. osztály

1-2 óra is felejthetetlen élményben részesítette őket. Az uszodából kiérve és egymásra várakozva a gyerekek használatba vehették a kinti játszóteret. Ismerve azt a tényt, hogy a lövétei gyerekek játszótér hiányában szenvednek, mondanom se kell, hogy az itt eltöltött 1-2 óra milyen örömezt okozott számukra. Tele voltak energiával, még a fürdőzés se merítette le őket.

Elfáradva, de sok-sok élménnyel gazdagodva érkezünk az autóbushoz, amely 5 órakor indult haza. Percekkel az indulás után majdnem minden gyerek aludt.

Én azt gondolom, hogy egy élményben gazdag napot töltöttünk el együtt. Csak azt sajnálom, hogy ezt az élményt már nincs lehetőségem megbeszélni a gyerekekkel, hiszen végzős csoport lévén ősszel már a tanító néni fogadja őket.

Köszönet az Áldás Népeesség Társaságnak és a Napsugár-Szivárvány Kiadónak, hogy biztosította számunkra a lehetőséget ehhez a felejthetetlen kiránduláshoz és Mag Ottilia tanító néninek a technikai kivitelezésért.

Kelemen Angella, óvónő

Régi korok anekdotái

Még a boldog békeidőkben az oláhfalusi bácsi felutazott Budapestre, ahol megmutatták neki a kontinens első földalatti vasútját. Álmélkodva nézte a hosszú sötét lyukat, amiből egyszer csak felbukkant és befutott az állomásra egy szerelvény.

- Hová megy a vonat? - kérdi.

- A Városligetbe.

A szerelvény elrobogott, de nyomban jött az ellenkező irányból egy másik.

- Hát ez honnan jött?

- A Városligetből.

Az atyafi összecsapta a kezét:

- Az áldóját, de gyorsan megjárta.

Eladó Rétoldalban egy 96 áras gyümölcsös (80 db gyümölcsfa). Telefon: 0746-553399

Eladó erdei terület, 90 ár, Özeresztőben, útról könnyen megközelíthető, patak szegélyezi. Telefon: 0745-999805

Elcserélném egeraljai (70 ár) és székmezejei (39 ár) területeimet hasonlóval Solyomkőhátán vagy Lenkútnál. Telefon: 0726-291590

Eladó egy belga félautomata mosógép (pl. hétvégi házba megfelelő). Telefon: 0751-328699

Eladó Lövéten a 651 szám alatti ház, gazdasági épülettel és 5 ár területtel. Telefon: 0747-272669, 0745-217882

Jutányos áron **eladó** fel nem használt sírkő. Telefon: 0266-220933

Vásárolnék 1,5-2,00 Ha területet az erdei részen. Telefon: 0723-256938

A Közbirtokosság Vezetősége értesíti az érdekelteket, hogy június 24-től keddi napokon, szabadeladásban lehet vásárolni kitermelt fenyőfát a paplázi vágteréből, az alszegi temető feletti rakodóhelyről.

Műfa - 80 lej/m³

Tűzifa - 40 lej/m³

Érdeklődni lehet a Közbirtokosság irodájában vagy a 0266-220 728-as telefonszámon.

A Községi Könyvtár programja július 1. és szeptember 15. közötti időszakban: hétfőtől péntekig, 8-16 óráig.

Régi arcok sárgult fényképeken

Katonaság előtt álló legények, 1960-ban: András Béla, Mag István, Mihály Imre (Kovács), Orbán Árpád (Balog), Török András. A képet András Béla küldte be.

Anyakönyvi hírek - 2014. május

Születések száma: 1

GÁL SAROLTA, született 2014. május 4-én, Gál Levente és Gál Magdolna-Edina, Lövéte, 918 szám alatt lakó szülők gyermeke.

Házasság kötések száma: -

Őszinte részvétünket fejezzük ki az májusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

MIHÁLY PÁLNÉ, született MIHÁLY ANNA, Lövéte, 1123 szám, született 1924-ben, GYÖRGYLŐRINCZ IMRÉNÉ, született MAG ANNA, Lövéte, 441 szám, született 1914-ben, TÓDOR LÁSZLÓ, Lövéte, 78 szám, született 1955-ben,

TÖRÖK JÓZSEFNÉ, született GÁBOS MARGIT, Lövéte, 10 szám, született 1918-ban.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József
Korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia
Select Metleplast Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: lovetejikialto@freemail.hu